

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 236. Et dicentes: si tu es Rex Iudæorum saluum te fac. v. 37.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

Domine Iesu misereor tui in tanta afflictione, supra humanum captum attentata, sed tu dixisti, ut magis misereretur animæ meæ, quæ in talis opprobrijs æternitatem incidere potest. Ecce Domine hoc facio, quæ unquam male egi, dixi, vel cogitavi ea detestor, & auersor, & confitebor, & expiabo.

§. 235. *Et acetum offerentes ei. v. 36.*

En Fabricator fontium, & mellis, & lactis & saccari & aromatum: Dominus & vini & sicera & balsami, iste potatur aceto. Sed quare aceto? & quidem antequam diceret *sitis*: Quomodo hoc inuentum venit in militum mentem? quid eis cum aceto? Credo sanè quod videntes illum ad omnia tacere, & præ verecundia faciem ante se demittere, opinatur fuisse quasi animo deficeret, siue deliquium pateretur, & sic ad conceptum aceti peruenisse, nisi aliud acius acumen subit huic aceto! Sed ista excitatio per acetum & confortatio cerebri, si vere ei necessaria fuisset, & ab illis intenta, tamen ad maiorem acerbicatem tendebat, ut nimirum viuacius audiret opprobria sua, & sic oblatio ex se bona in eo casu fiebat mala, ex intentione præbensis.

O Deas! quo non est progressa tua adiuventio? nimirum in patiando per maliciam hominum. Certe offensas Dei in te satis expiasti. iniuriam Dei vltus es in te, quia ipsa infirmorum solatia versa sunt tibi in tormenta. Tibi igitur gloria sit æterna ad Patris dextram. Amen.

§. 236. *Et dicentes: si tu es Rex Iudæorum saluum te fac. v. 37.*

Ut milites placerent Iudæis, etsi ignorarent vim calumniarum & argutiarum, quas effundebant Iudæi, ipsi tamen repetendo imitati sunt, & sic Dominus noster scandalis istis Gentium, quæ à Iudæis accipiebant, etiam cruciari debuit. Neque sane leuis est punctura animi, si hi quoque ex inimicorum ore opprobria dicant, quæ ipsi non intelligunt quæ effutiant. Toleramus, si inimicus maledicit nobis; si pueri & fatui inimicos, maledicentes imitantur vehementer certe compungimur, vulneramur & dure in animo angimur.

Domine ista & talia omnia venerunt super te, quasi pluuia, & ideo es dignissimus, qui tanta in cruce passus, toto orbe terrarum nunc honoreris in cruce. Bene igitur Ecclesia Romana sancit, tibi vsum frequentissimum crucis & Crucifixi, etiam in coronis Regum & Imperatorum. **O Domine per crucem tuam prosperè procede & regna contra iconoclastas,**

V 3

contra

contra Caluinistas, Turcas, Iudæos, qui tuas cruce demoliuntur, ut diabolo præstent gratiam, auferendo id unde ille dure cruciatur. Nos Catholici contra osculamur, portamus, in altariis, in oratoriis, in domibus, eam collocamus. Vicisti in eo signo, & vicit in eo Constantinus Magnus, & post vinctus ideo mane, vespere, ad cibum & potum, ad ingressum, ad egressum, ad omnia negotia, cruce (vix Tertullianus de suo tempore, iam vinctum fuisse testatur) armamur.

§. 237. *Erat autem & superscriptio scripta super eum literis Græcis & Latinis & Hebraicis. v. 38.*

Scripta, à potestate habente Pontio Pilato Præfide, ex more Romanorum, ut sciretur nomen crucifixi & causa supplicij, ac ne exitus mareret supplicium illud inferri ex tyrannide aut iudicis malevolentia, sed ex iniuræ æquitate; nec sine diuinâ dispensatione iste mos inoleuit, ut per hanc superscriptionem fidei nostræ obiectum Christus præscriberetur, & quod pro nobis ille esset crucifixus. Triplici autem idiomate Hebraico, Græco & Latino conscriptus fuit, singulis totus. Porro hisce tribus nempe pluribus linguis fuit scriptus, ut à pluribus legeretur. Tunc enim, ut constat ex Actis Apostolorum, in Hierusalem erant viri habitantes ex omni natione, quæ sub cælo est; quia ergo diuerso tunc loquendi atque scribendi genere vivebantur incolæ Ierusalem, ideo & nunc Pilatus Principalibus in linguis, quod Deus volebat, scripsit, & Apostoli postea in Pentecoste varijs linguis sunt vsi. Sed cur præcipuè tribus linguis Iudæica, Græca & Latina? quia istæ linguæ ob nationes quarum sunt erant clariotes, Hebræa quidem vti illius Prouinciæ propria & vernacula. Græca, tanquam regalis Orientalium Prouinciarum, quæ trecentis annis sub Græcorum fuerant imperio & sic affluenter in iudicijs & curijs linguæ suorum Principum, quos ante paucos annos, cum hæc fierent Romani sub egerant & de regalitate sua depulerant. Latina, quia hæc lingua, deiectis Græcis, iam cõperat ibi esse Regalis breui Græcam subactura & eliminatura. 2. Quia istæ tres linguæ erant linguæ omnium populorum humani generis. Omne enim genus hominum aut ex Sem aut Iaphet, aut Cham Filijs Noë prognatum creditur. Iam vero Hebræa erat ex Semitis, Græca ex Chamitis, Latina ex Saperigenis vti constat ex vetustis gentium originibus & propagationibus. 3. Iste tres linguæ sunt fontes aliarum linguarum, ut indicaretur ergo Iesum facturum omnium linguarum Principem, & omnium linguis colendum ac confiteendum, iuxta id Apostoli ad Philip. 2. *Omnis lingua confiteatur, quia Dominus Iesus Christus in gloria est. Dei Patris.* Cum ergo omnium interesset scire crucifixum